

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto X.

V Ljubljani, meseca februarija 1907.

Štev. 2.

Mesečna navodila.

Spisuje M. Humek.

Februar.

Navodila za januar veljajo do pičice tudi za ta mesec. Mir in zopet mir je tisto, za kar mora najbolj skrbeti vesten čebelar. Izvečine tičimo še globoko v snegu in mrazu. Ako pokaže solnce tuptam svoje prijazno lice, ne smemo misliti, da morajo vedeti tudi čebele za to. Čim dalje jih varujemo vsakega razburjenja, tem bolje zanje in za nas. V močnih ljudstvih, v zavetnih legah in milejšem podnebjju začne matica pomalo staviti zalego že v začetku tega mesca. Ako so preskrbljene čebele z dobro zimsko hrano, za sedaj še ne potrebujejo vode od zunaj. Drugače je pa v slučaju, ako prezimujejo na slabem medu, ki je v satju strjen (kristaliziran). Tu nastane rada žeja, ki provzroči tisto glasno šumenje v panju. Treba bi bilo dati vode, kar pa posebno pri kranjskih panjih ni prav lahko mogoče razun skoz žrelo, in še to le tedaj, če ni hudega mraza.

Proti koncu tega mesca nastane gotovo lepo vreme vsaj za nekaj dni. Ako kaže toplomer v senci 8—10° C, in je mirno, solnčno vreme, je čas, da vzbudimo čebele k prvemu izletu, da se očistijo. Odstraniti moramo vse naprave, ki smo imeli z njimi zasenčene panji. Vsa žrela odpremo na široko in otrebimo iz njih mrtvo žival, kolikor je moremo doseči od zunaj. V kranjičkih čebel navadno ni treba dramiti k izletu, ker izletavajo že tako same rade prezgodaj. Ljudstva na poprečnem delu v visokih panjih moramo pa večkrat siliti k prvemu izletu s tem, da trkamo na panji ali da vbrizgnemo

med čebele gorke medene vode. Na vsak način izkušajmo, da se otrebijo vsi panji v par dneh, da nam ne bode treba radi kakega „zaspanca“ oprezovati po cel teden okoli čebelnjaka. Proti večeru, ko so čebele nehale leteti, opazujemo panji od zunaj. Popolen mir pomeni, da je v čebelni družini vse v redu. Kjer pa opazimo, da čebele nemirno tekajo iz panjů in nazaj in se nikakor nočejo umiriti, je to skoro gotovo znamenje brezmatičnosti. Take panji samo zunaj zaznamujemo n. pr. s kredo; preiskovati jih sedaj še ne kaže. Ko so se čebele dodobra očedile in sprašile, je odločno najbolje, da se zopet za par tednov umirijo, kar dosežemo najbolj gotovo, ako iznova zavarujemo vsa žrela pred solnčnimi žarki.

Ob prvem pomladanskem izletu nikakor ni pametno odpirati panjev in preiskavati jih od znotraj. To delo odložimo na poznejši čas, ko čebele že redno letijo. Le v slučaju, ako domnevamo, da gre pri kakem panju zaloga medu proti koncu, moramo panj previdno odpreti, da mu dodamo medu v satju. Kdor pa nima takega medu, naj si pomaga s „kandis“-sladkorjem. Tega naj kar v koscih naloži tik čebelnega gnezda (najbolje skoz vežo). Vsako pitanje s tekočim ali celo z vodo razredčenim medom je ob tem času škodljivo, večkrat tudi radi mraza nemogoče.

Od prvega pomladanskega izleta dalje potrebujejo čebele vedno več medu, vode in gorkote. Skrajni čas je torej, da se oskrbimo s pitancem če mislimo, da bi utegnili biti zimska zaloga „prekratka“, da pripravimo napajalnik in da imamo panji prav toplo odete.

=====

Dr. Joanes Dzierzon †.

Iv. Jurančič.

(Dalje.)

Iznajdba premakljivega satnika. Večina iznajdb temelji na podlagi slučaja; toda k temu treba talenta, bistrega uma. Enako je bilo z iznajdbo premakljivosti sata. Ko je Dzierzon od začetka čebelaril v onih ležečih panjih, mu je marsikaj delalo sitnosti; ko je hotel pokrov odvzeti, ga je moral odtrgati od satja ali vsaj s tenko žico „izpodrezati“. Ravno tako je moral z žico prerezovati satje, t. j. izdelek celega panjů med posameznimi obodi, ako jih je hotel ločiti. Po daljšem premišljevanju, kako bi to preprečil, je opremil vsak obod zgoraj s tolikimi po 1 palec širokimi in $\frac{1}{4}$ palca debelimi vodoravnimi deščicami, kolikor satov v naravni razdalji je imelo v panju prostora, t. j. v širokosti 10 col (26 cm), sedem deščic. Na te deščice je prilepljal kose izrezanega satja, kakršnega je pri svojih poizkušnjah in manipulacijah imel vedno na razpolago. Hitro se je prepričal, da so čebele te začetke rade sprejemale in nadaljevale, ter so ljudstva tudi bolje napredovala. V kratkem je imel vse panji opremljene s takimi deščicami in vse satovje na teh satnikih. Zdaj je takorekoč nehote uvidel, da se zamore vsak sat, ko ga od stranskih sten odreže, z deščico vred iz panju vzeti in v drug panj obesiti, ako sta panja enako široka.

S tem je bil prvi korak premakljivemu satu storjen. To mu je povzročilo seveda veliko veselja in novega navdušenja k daljšemu premišljevanju in poizkuševanju. Ko je imel tudi one pokončne panji, dupla, s satniki opremljene, je videl, da se satovje iz teh laglje jemlje, ker so se odpirali na strani ali zadaj, ter se je vsak sat dal brez vse težave od stene odrezati. Začel je torej delati celotne pokončne panji s stranskimi vrticami in dvema do tremi vrstami satnikov; one razdeljive ležeče panji pa je v kratkem času odpravil. Novim panjem je obložil stene s slamo in trstjem, da so bili topleji. Od začetka so bili satniki položeni na letvice, kmalo pa je videl, da to ni pripravno; zato je začel v panji delati zareze namesto letvic, kar se je bolje obneslo. Zdaj je bil torej panj s premakljivim satjem precej dovršen, in Dzierzon je dosegel s svojim opravljanjem velike uspehe ter je zamogel notranje čebelno življenje natančno opazovati in študirati.

Kolikor mi je znano, je Dzierzon storil prvi začetek s premakljivimi sati leta 1843. Črez dve leti pa je s to iznajdbo stopil v javnost, in sicer v novoustanovljenem prvem nemškem čebelarskem časniku „Eichstädter Bienenzeitung“.

S to novico je zadel seveda večinoma na nasprotnike; le malo je imel somišljenikov. Eden najimenitnejših nasprotnikov je bil baron Berlepsch (Berlepš). Š tem možem se moramo takoj natančneje spoznati, ker se bomo z njim večkrat srečali. Br. Berlepsch je bil graščak v Seebachu v Turingiji; bil je učen in premožen, a tudi moder mož, zato je bil povsod, zlasti pa v tem našem slučaju vplivna oseba. Bil je absolviran pravnik, ker je njegov oče hotel iz njega imeti še kedaj imenitnega državnika; razun tega pa je bila še njegova najljubša študija klasična filologija. Ker pa mlademu učenjaku ni ugajalo pravnštvo, prevzel je po očetovi smrti (leta 1841) domačo graščino. Tukaj je živel zasebno, pečaje se s kmetijstvom in sadjarstvom, zlasti pa se je poprijel čebelarstva v večjem obsegu ter to temeljito študiral. Vsled tega je postal v kratkem času eden izmed najslavnejših čebelarjev.

Dr. Joanes Dzierzon.

Br. Berlepschu tedaj ta nova iznajdba Dzierzonova ni ugajala, zato se ji je takoj v začetku v novem časniku postavil nasproti. Pisal je o Dzierzonu:

„Kakor mu nekateri zdaj kličejo hosana, tako mu bodo prej ali slej zakričali križaj ga!“ Dzierzon pa mu je mirno odgovoril:

„Ko Rena tok se bo nazaj k izviru valil,
Ko sneg se bo od mraza, ne od solnca talil,
Čebelice ko o Božiču začnejo pri nas rojiti,
Takrat še le zamorejo se te besede izpolniti!“

(Wird einst der Rhein zurück nach seiner Quell' sich wälzen,
Wird einst der Schnee vom Frost, nicht von der Sonne schmelzen
Fängt einst bei uns die Schwarmzeit zu Weinacht an,
Ja dann, jedoch nur dann wird die Erfüllung nah'n!)

Kot učen, razumen mož je br. Berlepsch dobre strani te nove iznajdbe hitro spoznal ter se zedinil z Dzierzonom. Dal je vse svoje panji po tem načinu prenarediti, na kar je še vsled svoje iznajdlivosti izpremenil prosti Dzierzonov satnik v popolni okvir. Dzierzonova iznajdba je torej samo zgornji del današnjega satnika (okvirčka), ostale tri dele je dodal br. Berlepsch.

Zdaj je bila torej premakljivost sata izpopolnjena, kar je stvarilo na čebelarstem polju popolni prevrat, celo novo dobo; praksa se je spremenila vsled nove uredbe panjev, teorija pa vsled lagljega in natančnejega opazovanja in proučavanja. Dzierzon je delal nove panji posamezne in skupno, po dva, tri, štiri, osem, šestnajst itd., br. Berlepsch pa je stavil še večje paviljone po 24—60 panjev skupaj.

S pomočjo premakljivega sata je bilo Dzierzonu mogoče izpopolniti tudi tisto staro umetnost, ki izhaja že iz 18. stoletja (Schirach), namreč narejanje rojev. V starem panju je to delo sploh težko in nezanesljivo, edino „trkanje“ se še za silo obnese, v novem pa je to prava igrača, kdor le pozna čebelno naravo, njih potreščine in življenje. Pravilno in uspešno umetno deljenje imamo tedaj zahvaliti Dzierzonu.

(Dalje prihodnjič.)

Čebelarstvo in čas.

Spisal Hinko Zirkelbach.

Čebelarstvo je panoga in poezija kmetijstva. S čebelarstvom naj bi se bavila poleg drugih stanov najbolj kmečki in obrtni stan na deželi. To bi jima bilo v pouk, zabavo in kratek čas, obenem pa tudi v gmoten dobiček.

Za čebelarstvo je treba nekoliko časa. Toda časa najbolj pogrešata kmečki in obrtni stan. Kmet dela vsled pomanjkanja delavcev od zore do mraka trdo za svoj vsakdanji kruh in neznosne davke, obrtniku se je pa treba boriti proti veliki konkurenci. Zato čebelarstvo ne napreduje tako, kakor bi moralo napredovati. Pomanjkanje časa, nevednost in nekoliko brezbriznost so vzrok, da vidimo toliko praznih in opuščenih čebelnjakov. Dandanes je čas denar. Kako naj utegne kmet ali obrtnik paziti cel teden na roje ali opravljati druga čebelarska opravila, ko mu manjka časa še za najpotrebnejše

delo. Največkrat bi ga ne bilo pred čebelnjakom, ko bi bila najbolj potrebna njegova navzočnost.

Namen tega spisa je podati načrt, po katerem naj navajajo naši slovenski napredni čebelarji k naprednemu in vspušnemu čebelarstvu take ljudi, ki imajo sicer veselje in priložnost za čebelarstvo, toda manjka jim potrebnega časa. Obenem naj služi ta načrt v pouk tudi drugim čebelarjem, posebno začetnikom. Podlaga tega spisa mi je bil članek dr. Heringa v Gerstungovem čebelarskem listu in lastna izkušnja.

Čebelarimo na dva načina: s premakljivim in nepremakljivim satovjem. Pri čebelarstvu z nepremakljivim satovjem imajo čebele v oblasti čebelarja, pri premakljivem satovju pa ima v oblasti čebelar čebele. Premakljivo satovje je velik napredek v čebelarstvu, zato imenujemo tako čebelarstvo napredno ali umetno čebelarstvo.

Odkar je upeljal umrli Dzierzon premakljivo satovje, izumil avstrijski major pl. Hruschka točilo in mizarški mojster Janez Mehring v Frankenthalu umetno satovje, je čebelarstvo zelo napredovalo, obenem je pa od dne do dne bolj zamotano. Vedno nove zahteve in naloge: tu je treba iskati matico, tam razširjati vališča, preiskovati zalego itd. V vsaki čebelarski knjigi in listu so opisana čebelarska opravila in navodila različno, kakor so različni panji. Čebelarske tvrdke ponujajo in priporočajo razno novo orodje, dobro in slabo. Gorjé čebelarju, kdor bi hotel vse poizkusiti, kar se priporoča. Nele da bi si sam zelo otežkočil čebelarstvo, marveč bi si nakopal še občutno škodo in stroške, vrhutega pa porabil brez potrebe preveč dragocenega časa. Iz lastne izkušnje povem, da sem imel s 16 nemškimi panji več dela, kakor oče Pavlin s 120 pavlinovci. Ves prosti čas ob delavnikih, nedeljah in praznikih sem porabil za čebelarstvo, in še ni bilo vse tako urejeno, kakor bi moralo biti. Zakaj? Zato, ker sem hotel vse videti, vedeti, poizkusiti, kar se je priporočalo po raznih knjigah in listih. Vedno sem brskal po panjih, nasprotno je oče Pavlin le takrat odprl panj, kadar je bila skrajna potreba. Izkušen čebelar že pri žrelu spozna, kako je v panju, ne da bi ga odpiral in pregledoval.

Dasi je čebelarstvo s premakljivim satovjem tako zamotano, vendar ravno po tem načinu lahko čebelarji pravilno in uspešno vsakdo, kdor ima količkaj veselja in prilike, četudi nima med tednom dovolj časa za razna čebelarska opravila. Treba je le razne nepotrebne težave odstraniti ali olajšati. S tem se prihrani veliko dela truda in časa. Čebelarite priprosto in enostavno!

Za priprosto, enostavno čebelarstvo je treba: 1. teorije, 2. prakse, 3. priročnih panjev, 4. potrebnega orodja.

1. Teorija. Teorija o čebelarstvu je nauk o čebelarstvu sploh. Teorija je podlaga čebelarstvu in je neobhodno potrebna čebelarju. Napredni čebelarji naj bi priporočali in posojevali svojim sosedom nečebelarjem dobre čebelarske knjige in liste, posebno „Slov. Čebelarja“. Razlagajo naj jim najpotrebnejše nauke, kadarkoli morejo. S tem jim vzbudé veselje do čebelarstva.

2. **Praksa.** Praksa je delo. Čebelar mora znati razna čebelarska dela: nalepljati umetne medstene, začetke, loviti roje, delati, združevati roje, odkrivati pokrovčke na medenih satovih, točiti med, kuhati vosek itd., sploh vse čebelarsko delo. Vse to je popisano v knjigah in listih. Kdor kaj ne razume ali ne zna, obrne naj se do izkušenega čebelarja.

3. **Priročni panjovi.** Najbolj pripravi panjovi za hitro pregledovanje in opravljanje so panjovi, ki se opravljajo od zgoraj, n. pr. gerstungovci, pavlinovci in drorijevci. Pred vsemi so gerstungovci. Le kdor čebelari v gerstungovcih, vé, kako so priročni za opravljanje in pregledovanje. Pokrov se nalahno privzdigne, ker ni pritrjen z vijaki, odmakne se satnik za satnikom, vzdigne iz panjú, pregleda in postavi zopet nazaj, ne da bi se razburile čebele. Opomniti je treba, da mora biti nad panjem vsaj 50 cm praznega prostora. Kako hitro so ozimljeni. Namesto lesenega pokrova se položi slamnati, zadaj potisne slamnata blazina, in najhujši mraz ne škoduje čebelam. Vse drugače je pregledovati pri navadnih panjih z nepremakljivim satovjem. Predno čebelar potegne panj iz čebelnjaka, ga obrne, mu odtrga dno, potem zopet zapre, koliko časa potrebuje za to delo, kako razburi čebele. Enako je pri panjih s premakljivim delom, ki se opravljajo od zadaj. Čebelar mora potegniti s kleščami iz panjú satnik za satnikom. Med tem tako razburi čebele, da mora dostikrat popustiti delo in bežati ves opikan. Koliko časa je zamudil s takim delom, v koliki nevarnosti je bila matica, da jo umore čebele, in kdaj je zopet tisti strogi red v panju, kakršen je bil. Dokazano je, da razburjene čebele tisti dan in naslednje zaostajajo z delom za drugimi panji.

4. **Potrebno orodje.** Najbolj potrebno orodje je: pitalni balon, priprava za nalepljanje umetnega satovja, strgula za dno in nož. Kdor ni kadilec, naj kupi še pihalnik, drugače zadostuje smodka ali pipa. Vse drugo je nepotrebno.

(Konec prih.)

Pravila za čebelarske začetnike.

M. Humek.

1. Predno začneš čebelariti, pristopi k „Slovenskemu čebelarskemu društvu“! Nemudoma si naroči Janševi čebelarski knjigi in ju prebiraj prav pridno in večkrat!

2. Preden kupiš čebele, moraš vedeti, v katero svrho boš čebelari! Ali za pridobivanje medu, ali za kupčijo ali zgolj v zabavo.

3. Čebele kupi spomladi mesca aprila ali maja!

4. Za začetek kupi najmanj 2, največ 5 panjev!

5. Čebele kupi od zanesljivega čebelarja! On naj ti jih izbere sam, ali pa si poišči za ta posel izvedenega strokovnjaka!

6. Zahtevaj in kupi najboljše panji, od katerih je pričakovati zgodnjih rojev, in ki imajo dovolj medu, da ti ne bode treba pitati prvo pomlad!

7. Čebelarskega orodja si nabavi samo toliko, kolikor je potrebno! To naj določi izkušen čebelar!

8. Prvi dve leti čebelari v kranjskih panjih! Za čebelarstvo s premakljivim delom je treba popolnega znanja.

9. Kadar imaš opraviti s čebelami, imej odprte oči, pa vedno zaprta usta.

10. Ne hodi k čebelam v rokovicah! Obraz si omreži samo v skrajni sili in toliko časa, da se navadiš čebel! Vedi, da se čebele ne bodo nikdar naučile spoznavati tebe, ampak ti se moraš naučiti spoznavati njihovo življenje!

11. Pri vseh opravilih s čebelami bodi miren do skrajnosti!

12. Ne bodi bojazljiv! Čebelne pike prenašaj pogumno! V par letih postaneš neobčutljiv.

13. Vsako opravilo pri čebelah izvršuj z gotovim namenom! Brez namena in potrebe ne odpiraj panjev!

14. Obiskuj prav pogosto sosede-čebelarje! Vprašaj vse, kar ti ni jasno!

15. Ko začneš čebelariti s premakljivim delom, ne izkušaj iznajti kakega panjů, ampak oprimi se tistega, ki ga drugi s pridom uporabljajo, ali se pa obrni za svēt na „Slov. čebelarsko društvo“!

16. Imej v svojem čebelnjaku vse panji z enako mero, posebno one s premakljivim delom!

17. Najbolj se boj gnilobe ali usmratenosti in pa ropanja! Zato pa kupuj pitanec edino le od zanesljivega čebelarja in pitaj z največjo previdnostjo! Že prvo leto se natančno pouči o imenovani bolezni in o ropanju!

18. Če ne gre vse po tvoji volji, ne obupuj! Bodi stanoviten in premagal boš vse ovire!

19. Bodi ukaželjen in nikdar ne misli, da znaš in veš zadosti, ali celo vse!

20. Oprimi se čebelarstva z veseljem, razumom in marljivostjo in nikari ne pričakuj kakih uspehov brez truda in požrtvovalnosti! Čebelarstvo je trd oreh, z bodečo lupino — a sladkim jedrom.

Iz Gorij pri Bledu. Naj običsem takoj začetkom leta našega prijatelja „Čebelarja“ s skromnim dopisom. Da bodo pa cenjeni društveniki z večjo potrpežljivostjo prebrali teh par vrstic, jim želim vsem, kar jih je v okrilju društva, to leto prav bogato čebelarsko letino, kakršno že težko čakamo, prav kot duše v vicah odrešenja. — Kakor večinoma povsod, bila je tudi pri nas

lanska letina tako slaba, da že davno ne tako. Toda kaj bi o tem pisaril, ker nam vzbuja samo žalostne spomine. — To zimo postavimo podružnični uljnjak, k čigar otvoritvi bomo povabili vse muharje iz bledskega kota in njihove prijatelje; obenem naj bi bil tudi čebelarški shod na prostem. — Lansko leto je bilo v podružnici 39 čebelarjev, ki so porabili okoli 600 kg pitanca, ki ga nam je v veliko našo zadovoljnost pošiljal g. Babnik. Torej vidite, ako bi bila količkej dobra letina, bi pri toliki množini porabljenega medu naša živalca lahko kar čudeže delala, a če ni pravega vira od zunaj, nima pitanje pravega teka.

Polda.

† **Anton Ručigaj.** V Mengšu je umrl naš mnogoletni član Anton Ručigaj. Bil je čebelar stare šole, toda zelo dovzeten in napreden. Tih, skromen človek je bil čebelarjem posebno prijazen. Naj v miru spi, blaga duša!

Računska naloga. Za neko vasjo stoji čebelnjak, v katerem so letos že šestokrat vzimljene čebele. Lastnik tega čebelnjaka pravi: „Prvo leto je bilo mojih panjev več, kakor sosedovih; drugo leto je sosed število svojih podvojil, tretje leto podvojil sem jaz, četrto sosed, peto jaz, in letos, šesto leto, podvojil je zopet sosed število, svojih plemenjakov iz prejšnjega leta. Zdaj je število mojih enako številu sosedovih, ker jih imava vsak 32.“ Koliko panjev je vzel lastnik čebelnjaka, in koliko njegov sosed prvo leto, vpraša — J. Lampe.

Dajte deci medu. Mnogi otroci so blede in slabi, posebno tisti, ki hitro rastejo. Taka deca imajo veliko poželenje po sladkih rečeh. To je celo prav. Sladke reči imajo največ redilne snovi v sebi in se hitro prebavljajo. Najboljši sladkor je med. Dajajte deci pogostoma medu. Posebno pozimi vam ne moremo nobene druge reči za deco tako priporočiti, kakor med. Dajajte medu v mleko in na kruh in videli boste na licu vaše dece, da smo vam dobro svetovali.

Čebelarstvo v vzhodni Afriki. V Gerstungovem čebelarskem listu je notica, da se je prodalo iz naselbin v vzhodni Afriki lani za 7,140.047 mark več voska kot prejšnje leto. Potemtakem je ondot čebelarstvo zelo razvito. Poglejte jih, zamurce, naposled se jim bomo morali kot čebelarjem še odkrivati.

Strupen med. Leta 1903 je bilo v nekem kraju v Ameriki na hrastih obilo mane, ki so jo čebele v velikih množinah nabrale. Toda ta med je bil tako strupen, da so čebele in mravlje poginjale, čemur je šele večdnevni dež storil konec.

„Český Včelář“, glasilo osrednjega češkega čebelarskega društva, je poročal tik pred dr. Dzierzonovo smrtjo o petdesetletnem jubileju njegovega dvojaka, odkar služi svojemu namenu v nekem samostanskem čebelnjaku. Ker prinaša naš „Čebelar“ ravno životopis in sliko tega velikega moža, naj posname tudi omenjeno poročilo: V avguštinskem samostanu v Lenarjih pri Blatni čebelarijo že izza stoletij, in kakor je razvideti iz zapiskov v knjižnici, vedno racionelno. Ni torej čudno, da so naročili, ko je nastopil Dzierzon s svojim panjem v javnost, naravnost od njega en dvojak, ki so po njem, ker jim je zelo ugajal, napravili večje število takih panjev. In še do danes, po polstoletju, jih niso izpodrinili panji drugih oblik, kakršnih imajo tudi po več iz nove in najnovejše dobe, kar je dokaz, da morajo biti ti dvojaki dobri in pripravi. Pa čeravno se oblike panjev spreminjajo, ostane zasluga vpeljave premakljivega dela za vedno Dzierzonu.

VABILO

na

OBČNI ZBOR

Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani,

ki bo

v nedeljo, dne 17. februarja 1907, v mali dvorani Mestnega doma v Ljubljani.

Začetek ob 10. uri dopoldne.

SPORED:

1. Otvoritev zbora po predsedniku.	4. Volitev predsednika in podpredsednika.
2. Poročilo predsednika.	5. Volitev odbora.
3. Poročilo blagajnika.	6. Predlogi in nasveti.

Z ozirom na važna poročila in zadeve, ki se bodo obravnavale na zboru, je želeli številne udeležbē!

Ljubljana, mesca januarja 1907.

Gustav Pirc, t. č. predsednik.

*) Predlogi in nasveti naj se pošiljajo predsedniku vsaj tri dni pred občnim zborom.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Zapisnik o občnem zboru čebelarskega društva za Spodnje Štajersko

dne 29. decembra 1906 v Narodnem domu v Celju.

Navzočih je 25 članov; od odbornikov so navzoči gg.: predsednik Zelenik, podpredsednik Kurbus, tajnik Strelec, odbornika Sivka, Zdolšek.

Dnevni red je ta: I. Pozdrav predsednika. II. Poročila: a) tajnika, b) blagajnika. III. Volitev novega odbora. IV. Slučajnosti.

I.

Predsednik g. Zelenik pozdravi navzoče, posebno pa zastopnika osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani, g. Likozarja, se zahvaljuje za požrtvovalnost in zanimanje posameznikov, ki so vkljub tako velikim vremenskim neugodnostim omogočili sklepčnost zbora.

II. a)

Nato dobi besedo g. tajnik Strelec, ki prebere najprej zapisnik o zadnjem občnem zboru z dne 28. decembra 1905 v Narodnem domu v Ptujju. Ta zapisnik se brez ugovora odobri.

Tajnik poroča o organizaciji, katerih je bilo v pretečenem letu 18, in sicer: 1. sv. Andraž v Slov. goricah, 2. sv. Anton v Slov. goricah, 3. Ptujška okolica, 4. Dornava, 5. Mursko polje, 6. Ormuž, 7. Slov. Gradec, 8. Št. Jur ob j. žel., 9. Št. Jur ob Ščavnici, 10. Sv. Marjeta pod Ptujem, 11. Sv. Trojica v Slov. goricah, 12. Sv. Lovrenc v Slov. goricah, 13. Sv. Benedikt v Slov. goricah, 14. Šoštanj, 15. Mala Nedelja, 16. Št. Lovrenc na Dravskem polju, 17. Konjice, 18. Celje in okolica.

Koliko udov pravzaprav šteje društvo, se ne da z gotovostjo določiti, ker so poročila nekaterih podružnic nedostatna, druge pa jih sploh niso poslale. Gotovo pa šteje društvo nad 400 članov.

Za vse podružnice se je objavila v „Čebelarju“ okrožnica, kako naj postopajo s prošnjami za potrjenje pravil. Ako že vse podružnice tudi pravno obstojajo, se iz zgoraj navedenega vzroka tudi ne da kontrolirati.

Tajnik še tudi poroča o delovanju potovalnega učitelja g. Jurančiča, ki je imel v pretečenem letu 17 predavanj, in sicer: 18. febr. pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah; 1. aprila v Laškem trgu; 15. maja pri Mali Nedelji; 20. maja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju; 27. maja v Čadramu; 4. junija pri Sv. Benediktu v Slov. goricah; 10. junija v Celju; 17. junija v Središču; 24. junija v Ptujski okolici; od 29. junija do 1. julija tridnevni tečaj pri Sv. Andražu v Slov. goricah; 8. julija v Žetalah pri Rogatcu; 22. julija v Celju; 29. julija v Šoštanju (predpoldne); 29. julija v Slov. Gradcu (popoldne); 5. avgusta pri Sv. Barbari; 19. avgusta pri Sv. Križu na Murskem polju; 26. avgusta v Vurbergu. — Nameravani predavanji v Vidmu pri Krškem (24. maja) in pri Sv. Benediktu v Slov. goricah (30. septembra) se zaradi premajhne udeležbe nista vršili.

K temu poročilu omeni g. Zdolšek, da bi bilo jako umestno, ako bi se nam pridružilo tudi Savinjsko čebelarsko društvo, ki šteje baje malo (9?)

članov. Kar se pa tiče nedostatkov pri podružničnih poročilih, bi se jim lahko izognilo, ako bi imele podružnice svoje občne zборе poleti, ker bi bili potem gotovo dobro obiskani in bi podružnice imele dovolj časa za poročila. Druge pa naj bi se podrezalo zaradi dolžnosti.

Ker se nikdo več ne oglasi k besedi, se vzame tajnikovo poročilo na znanje.

II. b)

V imenu blagajnikovem poroču predsednik.

Prebitek preteklega leta znaša	128 K 45 h,
doneski podružnic in neposrednih udov	103 „ 24 „,
podpora deželnega odbora	<u>200 „ — „</u>
Skupni dohodki	431 K 69 h.

G. Jurančiču se je dalo	300 K — h
za tisek podružničnih pravil	12 „ 92 h
stroški pri razpošiljanju podružničnih pravil	<u>2 „ 80 h</u>
Skupni stroški	315 K 72 h,

Ostane torej premoženja	115 K 97 h.
-----------------------------------	-------------

K tej točki predlaga g. Zdolšek, da se izplača potovalnemu učitelju od tega zneska 100 K, da se vsaj nekoliko odškoduje za svoj trud, požrtvovalnost in gotove izdatke. — Ta predlog se jednoglasno sprejme.

Ker se nikdo drugi ne oglasi k besedi, se vzame to poročilo na znanje.

III.

Da se navzoči pogovorijo o volitvi novih odbornikov, prekine predsednik zborovanje za pet minut.

Po zopet otvorjenem zborovanju se oglasi k besedi g. učitelj Čulek in predlaga, da se izvoli z vzklikom tale odbor:

G. Jože Zelenik, posestnik i. t. d. v Vinterovcih pri Ptuj; g. Tomaž Kurbus, nadučitelj na Slivnici pri Celju; g. Ivan Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu v Slov. goricah; g. Jože Wollouschegg, c. kr. višji živinozdravnik v Celju; g. Jurij Samec, posestnik pri Novi cerkvi; g. Anton Sivka, nadučitelj v Št. Juriju ob j. žel.; g. Anton Zdolšek, c. kr. avskultant v Celju.

Ta predlog se jednoglasno sprejme.

Pregledovalcem računov se na predlog g. Streleca izvolijo: g. Miloš Levstik, učitelj v Celju, g. Štefan Rajh, odvetniški kandidat v Celju, in g. Franc Lukman, učitelj v Šoštanju.

IV.

G. Likožar srčno pozdravlja zbor v imenu bratskega društva kranjskega, želeč, da bi to bratsko prijateljstvo ostalo vedno živo, kakor med čebelami v panju, ter da bi ta sloga prinesla obilen sad slovenskemu narodu, ki ima primeroma največ čebelarjev in je tudi prvi učil čebelarstvo.

Zbor sprejme te pozdrave s splošnim odobravanjem.

G. Levstik priporoča novemu odboru skrbeti za potovalna zborovanja s praktičnimi predavanji, ker pričakuje od njih opravičeno veliko uspeha za

čebelarstvo in čebelarsko društvo. Tudi naj skrbi odbor za to, da bo oskrboval društvenikom vzorne panji, če mogoče tudi zastonj, ker je dosti takih, ki si v tem oziru ne znajo pomagati.

G. Kurbus omenja potrebnost pouka v Savinjski dolini.

G. Kušec priporoča, naj se odbor obrne s prošnjami na vse slovenske zavode.

G. Kurbus vpraša, kako je s podporo od štajerske kmetijske družbe.

G. predsednik pojasni, da se je odbor obrnil do nje, pa dobil neugoden odgovor, češ, da se kmetijska družba pri tem ozira le na obojna nemška čebelarska društva, na kar opomni g. Likožar, naj se društvo obrne naravnost na ministrstvo.

G. Levstik pravi, da si zasluži navzoči g. Wollouschegg posebno pohvalo, ker stavi na svoje velike stroške vzoren čebelnjak, ki bo po lastnikovih intencijah nekako osredje za člane čebelarskega društva, posebno celjske podružnice, glede pouka, in ki bo udom vedno na razpolago.

Zbor med ploskanjem vstane in z živahnim odobravanjem izreka g. Wollouscheggu svoje priznanje.

Končno še pohvali g. Kurbus potovalnega učitelja zaradi njegove neumorne pridnosti, in zbor govornikove besede živahno odobrava.

Tudi se na predlog g. Streleca zgoraj naštetih podružnic v zmislu pravil potrdijo.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključí predsednik javno zborovanje.

* * *

V nato se vršéči odborovi seji konstituiral se je odbor tako: predsednik g. Kurbus, njegov namestnik g. Zelenik, tajnik g. Sivka, blagajnik g. Wollouschegg, odborniki gg. Strelec, Samec, Zdolšek. — Zadnji bo opravljal tudi posle blagajnikove, ker namerava g. Wollouschegg v kratkem zapustiti Celje.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Logaške podružnice občni zbor bo dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni A. Kunca v Dol. Logatcu. Obenem se bo pobirala udnina za leto 1907.

Matevž Poženel, predsednik.

Kamniška podružnica je imela svoj občni zbor 13. januarja. Sklenilo se je nabaviti društveno Rietschejevo stiskalnico za umetno satje. Predaval je g. predsednik J. Koschier kot udeleženec lanskega čebelarskega shoda v

Ilirski Bistrici o slovitem čebelarstvu g. Žnideršiča. Koncem maja se priredi čebelarski shod pri uljnaku g. predsednika Koschierja v Kamniku.

J. Košir, tajnik.

Škofjeloška podružnica je izvolila na svojem občnem zboru dne 27. januarja predsednikom g. Martina Proja, tajnikom podpisanega, blagajnikom g. Andreja Hafnerja in odbornikom gg. Jerneja Logondarja in Janeza Vilfana. Po dnevnem redu občnega zbora je predaval urednik „Čebelarja“, g. Frančišek Rojina, o kranjskem panju za kupčijo ter priporočal za kupčijski panj vpeljavo enotne mere, kakor jo imajo v Bohinjski dolini, to je 16 cm višočine, 30 cm širine in 70 cm dolžine, vse zunaj merjeno. Za čebelarjenje s premakljivim delom pa je priporočal veliko mero, ker le taki panji dajo, če se v njih pravilno čebelari, močne roje in pri dobri paši večjo množino medu. Obširnemu predavanju je sledil prost razgovor o čebelarstvu, da smo se že prav ponoči poslovili, vsi zadovoljni s tako živahnim občnim zborom. Ker nas je nekaj udov precej oddaljenih od Škofjeloke, smo sklenili prihodnjič napraviti občni žbor že dopoldne, da bomo laglje dalj časa skupaj posedeli ter se bodrili za naše preljubo čebelarstvo.

Matej Vidmar, tajnik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za Celje in okolico uljudno vabi svoje ude, ki letos še niso udnine plačali, naj jo kmalu izročijo podružnici, ker gotovo je vsakemu na tem ležeče, da dobi „Čebelarja“ redno in o pravem času. Sedaj ko čebelarstvo tako napreduje in bo igralo sčasom v gospodarskem vprašanju precejšno vlogo, naj nobeden ne izostane, ampak naj se vsakdo potruži še nove ude pridobiti.

Josip Kosi, tajnik.

~~~~~

Poročilo o odborovih sejah.

Poroča A. Bukovic,

IV. seja, dne 6. septembra 1906.

Navzoči so bili gg.: predsednik Gustav Pirc; odborniki: Črnagoj, Likozar in Bukovic ter urednik Rojina.

1. V začetku seje je tajnik poročal o pogajanjih, ki so se vršila med društvom in raznimi tovarnami zaradi dobavljanja steklenic za med. Prebral je par tozadevnih ponudb in končno naznanil, da, če bi društvo založilo steklenice, bi predvsem moralo plačati železne modele, po katerih bi se steklenice izdelavale. Modeli bi stali najmanj 200 K. Vrhutega bi moralo društvo jamčiti, da člani vsako leto kupijo gotovo število steklenic. V „Čebelarju“ se je člane in podružnice pozvalo, naj naznanijo letno potrebnost steklenic, nakar sta se oglasila samo dva člana in naznanila, da potrebujeta vsako leto 50 steklenic!! Društvu torej nikakor ne kaže žrtvovati denar za stvar, ki jo čebelarji redkokdaj zahtevajo.

Po daljšem razmotrivanju se je sklenilo, da bo društvo založilo samo etikete za na steklenice. Tvrdko C. Stölzle in sinovi na Dunaju je pa vprašati, koliko odstotkov popusta bi dovolilo onim našim članom, ki bi pri njej jemali steklenice.

2. Tajnik je predložil risbe g. Hinkota Smrekarja s prošnjo, da naj odbor sklene, katera tvrdka naj napravi klišeje. Na predlog g. predsednika se je naprava klišejev poverila tvrdki Angerer & Göschl na Dunaju.

3. Prebrala se je prošnja vrhniške podružnice, ki prosi podpore za nakup izmetalnice. Prošnji se ugotovi in se dovoli podpora 30 K.

4. Deželni šolski nadzornik, g. Frančišek Levec, je društvo obvestil, da bo Janševo rojstno hišo sedanji lastnik podrl. Društvo naj poskrbi, da se takoj napravi oljnata slika te znamenite hiše.

Sklenilo se je kranjski deželni odbor prositi, da na deželne stroške dá napraviti tako sliko.

Sejo je g. predsednik zaključil.

I. seja, dne 10. januarja 1907.

Navzoči gg.: predsednik Pirc; odborniki: Babnik, Črnagoj, Likozar in Bukovic ter urednik Rojina.

Gospod predsednik je otvoril sejo in odbor povabil, da naj določi, kdaj naj bo letošnji občni zbor osrednjega društva. Sklenilo se je, da naj se zbor vrši v nedeljo, dne 17. februarja ob 10. uri dopoldne v mali dvorani Mestnega doma.

Nadalje so bili sprejeti sledeči predlogi tajnika:

1. Dobri, izvirni članki za „Čebelarja“ naj se honorirajo. (Sklep: Za vsako tiskano vrsto se bo plačalo 4 vinarje. Poročila in dopisi se ne bodo honorirali. G. urednik naj pri vsaki seji poroča, kateri članki naj se honorirajo).

2. G. Jurančiču naj se v delno povračilo stroškov za shode na Štajerskem dovoli nagrada 100 K.

3. Ker primanjkuje predavateljev, naj se vsako predavanje honorira. (Sklep: Vsakemu predavatelju se povrnejo potni stroški. Vrhutega se za vsako predavanje določi honorar 10 K).

4. Društvo naj pristopi k poštno hranilničnemu prometu, da bodo člani udnino pošiljali po poštinih položnicah.

Nadalje je tajnik predlagal, da naj se podružnicam v Gorjah in Bohinjski Beli dovoli izdatna, enkratna podpora v pospešitev eksporta čebel.

Ta predlog je provzročil zelo živahno debato, v katero so posegli vsi navzoči odborniki. Ker se odbor ni mogel zediniti, je stavil g. predsednik sledeči posredovalni predlog:

Podružnici je pozvati, da takoj vložita na deželni odbor prošnji za tako podporo. Če bosta prošnji odbiti, bo društvo dalo vsaki podružnici po 100 K. Izvzemši tajnika so za ta predlog glasovali vsi odborniki.

Na predlog g. urednika se je g. Humeku dovolilo, da si na račun društva naroči en Sträulijev panj.

Preden se je seja zaključila, je tajnik naznanil, da resignira na tajniško in odborniško mesto. Iz tehtnih vzrokov ne more več izvrševati teh poslov.

Odbor je to izjavo vzel na znanje in določil, da prevzame g. blagajnik vse posle, ki jih je doslej opravljal tajnik Bukovic.

Konec!

* * *

Dne 31. januarja sem g. blagajniku izročil tajniške posle. Prejemal sem od podružnic mnogo pisem, ki so mi bila pisana v društvenih zadevah. Da ne bo kakšnih zmešnjav, najuljudneje prosim, da se odslej vsa pisma naslove na društvo. V zgolj čebelarških zadevah bom pa čebelarjem še nadalje srčno rad pomagal, če bom le mogel!

V Ljubljani, dne 1. februarja 1907.

Av gust Bukovic.

~~~~~

Listnica upravnštva.

Sentjurska čebelarška podružnica: Poslali ste nam imenik 28 Vaših udov in izrazili željo, da bi jim poslali 1. in 2. številko „Čebelarja“. Naznanite nam, če so to vsi novi udje, ker stari udje so že dobili 1. in 2. štev.

Našim članom preskrbimo zanesljivega pítanca po K 1'30 za 1 kg. Škatlja 5 kg — 7 K. Čist vosek plačamo postavljen v Ljubljano K 3'20 za 1 kg.

Gospod J. K. v G.: Pridite li na občni zbor 17. t. m. v Ljubljano?

Babnik.

~~~~~

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Gerstungove panje s predno dvojno steno, vratni in pokrovom, vse iz 3 cm debelega smrekovega lesa, zunaj barvani, znotraj napojeni s karbolinejem, z mrežastim okencem in eno slamnato blazino, brez okvirjev prosajam po 7 K. Panji so cinkani in prav trpežno izdelani, pa malo rabljeni. Prodajm jih zaradi preosnove svojega čebelarstva. Anton Žnideršič, Ilirska Bistrica.

Podružnica Gorje pri Bledu ima naprodaj plemenjake v kranjskih panjih, roje in matice. Zdravo blago in točna postrežba. Cenik zastoj.

30 kranjskih plemenjakov prodaja Matevž Pintar, sv. Duh št. 25, pošta Škofjaloka.

80 plemenjakov prodaja Štefan Homan, Suha št. 30, pošta Škofjaloka.

Amerikanski panji, mera 24 × 35 cm izdeluje Jakob Virient, Olševik št. 1, pošta Kamnik.

70 plemenjakov, 4 škafe medu, 20 kg voska prodaja Martin Proj, Pevna št. 5, pošta Škofjaloka.

100 kg iztočenega starega ajdovega medu, garantiran čist pítanec, kilogram po 1 K 40 h, ali pa 5 kg s posodo vred 8 K prodaja Janez Meglen, Potiskavec št. 3, pošta Videm pri Dobropojah, Dolenjsko.

40 kg prístnega ajdovega medu v eni posodi se prodaja kilogram po 1 K 40 h. Posoda se zaračuni 5 K 60 h ali pa se nazaj vzame. Frančišek Bratina, Križevci, pošta sv. Križ pri Ljutomeru, Spodnje Štajersko.

Ajdov med pítanec, kilogram po 1 K 40 h, ali pa 4 kg s posodo vred in poštnine prosto za 7 K, prodaja Tomaž Plohl, čebelar v Koračicah, pošta Sv. Tomaž pri Ormožu, Štajersko.

Končnice za vsakovrstne panje slika Ivan Derling v Cerknem na Primorskem in sicer končnico za kranjski panj, če da sam končnico, po 60 h, če da čebelar končnico pa po 40 h; večje končnice so razmeroma dražje.

15 plemenjakov prodaja Janez Vilfan v Dorfarjih, pošta Škofjaloka.

Prošnja upravnništva.

Prišel je čas, urediti imenik, zato uljudno prosimo, da nam tisti člani, ki še niso poslali udnine 2 K, to čim preje storé. Nam se prihrani s pravočasnim plačilom veliko dela in sitnosti.

Vodstva, oziroma blagajnike kranjskih in štajerskih podružnic lepo prosimo, da pobero od svojih članov udnino gotovo do 1. marca t. l. Podružnice naj nam pošljejo imena le tistih članov, kateri so jim plačali udnino. Mi ne moremo vpisati članov brez naročnine v naš imenik; napravilo bi nam to veliko dela in pomot. Opetovano smo že opozorili sl. podružnice, naj nam natančno napišejo naslove in označijo, ali je star ali nov ud. Zgodi se večkrat, da se star ud izkaže kot nov in obratno. Bodite torej, prosim, natančni!

Babnik.

Močan lesen čebelnjak

na kamnitnih podstavkih, krit z zarezno opeko, za približno 100 kranjskih panjev 120 K.

Garantiran, zanesljiv med-pitanec, 5 kg 7 K. — Umetno satovje iz
garantirano čistega voska, 4 K 40 h kg.

Prodaja

F. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
— ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) —

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarским društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarско društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.